

[Justitsministeren.]

indiske ambassadør og den indiske statsborger hr. Gopal Ramm, der har været ansat som tjener og kok hos ambassadøren.

Om begivenhederne i forbindelse med hr. Gopal Ramms udrejse af landet den 1. juli 1970 kan jeg på grundlag af en udtalelse fra rigspolitichefen, tilsynet med udlændinge, oplyse, at en kvindelig pressefotograf den pågældende dag henvendte sig til lederen af paspolitiet i Københavns lufthavn. Under en kort samtale med den pågældende kriminalkommissær udpegede pressefotografen et selskab på 3-4 personer, der skulle være indiske ambassadefunktionærer. Hun gjorde gældende, at man var i færd med at hjemsende ambassadens køk til Indien imod dennes vilje, og anmodede om politiets bistand til at hindre, at dette skete. Den pågældende kriminalkommissær har oplyst, at han forinden havde betragtet selskabet. Der blev ikke, medens kriminalkommissæren betragtede selskabet, anvendt nogen form for tvang, ligesom de pågældendes adfærd ikke gav indtryk af, at nogen i selskabet var undergivet tvang. Han overværede bl. a., at pressefotografen i god afstand fra det øvrige indiske selskab havde en samtale med en indisk herre, som ifølge kriminalkommissæren må have været hr. Gopal Ramm, uden at det øvrige selskab hindrede hende i at føre denne samtale. Kriminalkommissæren fandt ikke, at der på dette grundlag var anledning til at gribe ind.

Det er endvidere over for mig oplyst, at hr. Gopal Ramm ikke ved udrejsen fra Københavns lufthavn over for paskontrollen eller over for andre myndigheder i lufthavnen har givet udtryk for, at hans udrejse af Danmark ikke skulle være frivillig.

Jeg vil gerne tilføje, at jeg ligesom rigspolitichefen kan tiltræde vurderingen af, at henvendelsen fra pressefotografen efter det foreliggende ikke kunne give paspolitiet grundlag for at tage skridt til at hindre hr. Gopal Ramms udrejse eller til over for de indiske ambassadefunktionærer at rejse spørgsmål om, hvorvidt denne var frivillig eller ej.

Af Kurt Brauer til ministeren for kulturelle anliggender (22. juli 1970):

„Kan ministeren gøre noget for at redde Christianshavn fra planerne om

oprettelse af et gruslager på Wilders Plads og de trafik- og vejproblemer, dette vil medføre?“

Minister for kulturelle anliggender *K. Helveg Petersens* svar (27. juli 1970):

Når dette spørgsmål ud over til boligministeren er stillet også til mig, antager jeg, at det er sket ud fra den betragtning, at Christianshavn rummer væsentlige bygningsfredningsinteresser, som kan tænkes krænkede ved en virkeliggørelse af den i spørgsmålet omtalte plan om oprettelse af et gruslager på Wilders Plads.

Christianshavn rummer væsentlige arkitektur- og kulturhistoriske værdier og udgør således et bevaringsværdigt miljø. Det kommer bl. a. til udtryk i, at der på den nuværende hovedadgangsvej til Wilders Plads — Strandgade — ligger 13 fredede bygninger, hvoraf 4 i klasse A, og at der på Wilders Plads ligger 2 bygninger fredet i klasse B.

Endvidere har sekretariatet for Det særlige Bygningssyn, som varetager bygningsfredningsarbejdet, i 1961 udsendt „Bevaringsplan Christianshavn“, hvis hovedsynspunkter i vid udstrækning af Københavns kommune har været lagt til grund for kommunens byplans- og saneringsarbejde på Christianshavn.

I planen påpeges det ønskelige i at bevare karakteren af havne- og handelspladsområdet mellem Knippelsbro og Holmen uændret, hvilket ikke i sig selv strider mod Wilders Plads' anvendelse til grus- og stenlager.

Det må erkendes, at et grus- og stenlagers behov for en ekstraordinær tæt og tung transport vil skabe risiko for en beskadigelse af de fredede bygninger på grund af de rystelser, husene udsættes for ved tung forbi-kørsel. Det må her erindres, at en stor del af de christianshavnske bevaringsværdige huse er bygget på opfyldte arealer og derfor udsat for en større risiko for ødelæggende afskydninger i funderingerne end normalt.

Disse forhold samt ønsket om i almindelighed at sikre karakteren af de fredede bygningers omgivelser gør, at jeg gennem kommende undersøgelser og forhandlinger med boligministeriet, Københavns kommune og Det særlige Bygningssyn vil søge sagen belyst.